

ส่วนที่ 2
บริษัทที่ออกหลักทรัพย์

ชื่อบริษัท	:	บริษัท สาลีคัลเลอร์ จำกัด (มหาชน)
ลักษณะการประกอบธุรกิจหลัก	:	ผู้ผลิตและจำหน่ายเม็ดพลาสติกมาสเตอร์แบตช์, เม็ดพลาสติกคอมพาวด์ และสีผสมพลาสติกชนิดผง
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	:	100-100/1 หมู่ 21 ซอยที่ดินไทย ถนนเทพารักษ์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 20540
ที่ตั้งโรงงาน	:	100-100/1 หมู่ 21 ซอยที่ดินไทย ถนนเทพารักษ์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 20540
เลขทะเบียนบริษัท	:	0107551000282
โทรศัพท์	:	(662)324-3216-20
โทรสาร	:	(662) 324-3227-8
Home Page	:	www.saleecolour.com

บริษัทมีวัตถุประสงค์ในการนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งนี้ ประมาณ xxxx ล้านบาท (ภายหลังหักค่าธรรมเนียมการจัดจำหน่ายและรับประกันการจำหน่าย และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง) ไปใช้ดังนี้

วัตถุประสงค์การใช้เงิน	สัดส่วนโดยประมาณ	ระยะเวลาใช้เงินโดยประมาณ
1. ลงทุนในโครงการปรับปรุงและขยายสายการผลิต	50 – 60%	ไตรมาส 3 ปี 2554
2. เงินทุนหมุนเวียน	30%	ไตรมาส 2 ปี 2554
3. ชำระคืนเงินกู้ยืม	20%	ไตรมาส 2 ปี 2554
รวม		

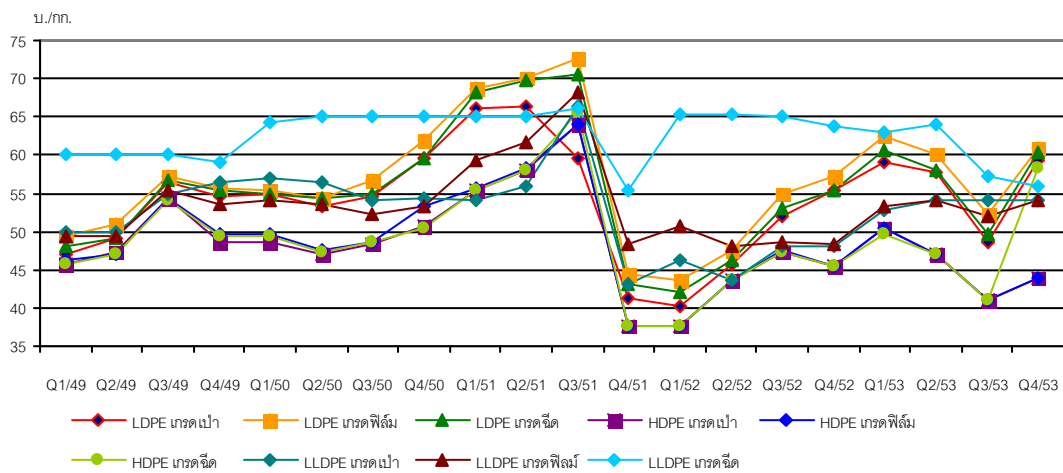
1. ปัจจัยความเสี่ยง

1.1 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบ

ต้นทุนหลักในการผลิตของบริษัทและบริษัทย่อยนั้นคือวัตถุดิบ โดยคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 80 ของต้นทุนการผลิตรวมตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตของกลุ่มบริษัท คือ เม็ดพลาสติกชนิดต่างๆ ตามคำสั่งซื้อของลูกค้า โดยเม็ดพลาสติกคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 45 - 50 ของต้นทุนในส่วนของวัตถุดิบ และคิดเป็นร้อยละ 35-40 ของต้นทุนการผลิตรวม

โดยส่วนใหญ่แล้วบริษัทจะใช้เม็ดพลาสติกประเภทโพลีเอทิลีนชนิดความหนาแน่นสูง HDPE (High Density Polyethylene), เม็ดพลาสติกโพลีเอทิลีนชนิดความหนาแน่นต่ำเชิงเส้น LLDPE (Linear Low Density Polyethylene) และ เม็ดพลาสติกโพลีเอทิลีนชนิดความหนาแน่นต่ำ LDPE (Low Density Polyethylene) โดยบริษัทมีมูลค่าการสั่งซื้อเม็ดพลาสติก HDPE, LLDPE และ LDPE ในสัดส่วนประมาณร้อยละ 25, ร้อยละ 15 และร้อยละ 5 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบโดยรวม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการสั่งซื้อจากผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายภายในประเทศ ทั้งนี้ ราคาของเม็ดพลาสติกจะมีการปรับตัวไปตามอุปสงค์และอุปทานของผู้ผลิตและผู้ใช้ทั่วโลก รวมถึงราคาน้ำมันดิบซึ่งเป็นวัตถุดิบตั้งต้นในการผลิตเม็ดพลาสติก ดังนั้น บริษัทจึงอาจได้รับผลกระทบต่อยาได้และอัตรากำไรขั้นต้น หากบริษัทไม่สามารถปรับราคาขายสินค้าได้ตามต้นทุนของวัตถุดิบที่มีการปรับตัวสูงขึ้นได้ นอกจากนี้ หากราคाम็ดพลาสติกมีความผันผวนหรือมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ลูกค้าของบริษัทอาจจะชะลอคำสั่งซื้อในช่วงเวลาดังกล่าวเพื่อรอดูทิศทางของราคาม็ดพลาสติกซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตของบริษัท โดยราคาม็ดพลาสติกประเภท HDPE, LLDPE และ LDPE ระหว่างปี 2549 - ไตรมาส 3 ปี 2553 สามารถแสดงได้ดังนี้

ราคาม็ดพลาสติก HDPE, LLDPE และ LDPE

ที่มา : สมาคมอุตสาหกรรมพลาสติกไทย

การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาวัตถุดิบในช่วงตั้งแต่ไตรมาส 3 ของปี 2550 ถึง ไตรมาส 3 ของปี 2551 นั้นมีสาเหตุต่อเนื่องจากการที่ราคาน้ำมันดิบปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากความไม่สงบทางการเมืองของประเทศผู้ผลิตน้ำมันและการหยุดผลิตน้ำมันชั่วคราวของประเทศเม็กซิโกเนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวน อย่างไรก็ตาม ในช่วงปลายไตรมาสที่ 3 จนถึงไตรมาส 4 ปี 2551 ราคาม็ดพลาสติกเริ่มปรับตัวลดลงตามราคาน้ำมันดิบซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจของโลกโดยเฉพาะปัญหาการถดถอยของเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาและปัญหาวิกฤติของสถาบันการเงินในกลุ่ม

ประเทศไทย ปัจจุบันแนวโน้มราคาวัตถุดิบมีการแกว่งตัวเพิ่มขึ้นและลดลงอยู่ในช่วงประมาณ 10 – 15 บาทต่อกิโลกรัมในแต่ละช่วงปี

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาเม็ดพลาสติกดังกล่าวข้างต้น ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัท ผู้บริหารของบริษัทได้มีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบอย่างใกล้ชิดเพื่อประเมินสถานการณ์ของตลาด แนวโน้มของราคาและปริมาณความต้องการใช้ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาลงซื้อวัตถุดิบ และใช้นโยบายการกำหนดราคาขายโดยพิจารณาจากต้นทุนขายของบริษัทควบคู่ไปกับภาวะตลาด ทั้งนี้เมื่อพิจารณาอัตราความสามารถในการทำกำไรขั้นต้นของบริษัทระหว่างปี 2550 – ปัจจุบันของกลุ่มบริษัท จะเห็นได้ว่า กลุ่มบริษัทสามารถรักษาความสามารถในการทำกำไรขั้นต้นได้ที่ระดับประมาณร้อยละ 15 – ร้อยละ 20 ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา และอัตราส่วนดังกล่าวมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าผลกระทบที่กลุ่มบริษัทได้รับจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบอยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก

1.2 ความเสี่ยงจากการไม่ได้รับการต่อสัญญาเช่าพื้นที่อาคารและโรงงานของบริษัทและบริษัทย่อย

บริษัทและบริษัทย่อย ได้ทำสัญญาเช่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นอาคารสำนักงานและโรงงานผลิตจากบริษัท ศุภจินทร์ จำกัด เป็นระยะเวลา 3 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2553 – วันที่ 30 เมษายน 2556 (ดูรายละเอียดในหัวข้อ 5.2 รายละเอียดของสัญญาที่สำคัญ) และสามารถต่ออายุสัญญาได้โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนครบกำหนดระยะเวลาการเช่าไม่น้อยกว่า 30 วัน บริษัทและบริษัทย่อยจึงอาจมีความเสี่ยงจากการไม่ได้รับการต่อสัญญาดังกล่าวภายหลังจากการครบอายุสัญญาเช่า

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงดังกล่าว ผู้บริหารของบริษัทจึงได้ทำหนังสือแจ้งความประสงค์ต่ออายุสัญญาเช่าล่วงหน้ากับบริษัท ศุภจินทร์ จำกัด [และได้รับหนังสือแจ้งยืนยันให้บริษัทสามารถต่ออายุสัญญาเช่าอาคารสำนักงานและโรงงานของบริษัทได้อีก 6 ปีภายหลังจากวันที่ 1 พฤษภาคม 2553 หรือจนถึง 30 เมษายน 2559](#) ซึ่งปัจจุบันบริษัทได้ทำการต่ออายุสัญญาดังกล่าวแล้วจนถึง 30 เมษายน 2556 โดยผู้บริหารของบริษัทยังเชื่อมั่นว่า จากความสัมพันธ์อันดีตลอดระยะเวลาการเช่าที่ผ่านมา บริษัทจะได้รับการต่อสัญญาเช่าอย่างต่อเนื่องตามที่ต้องการ อย่างไรก็ดี บริษัทได้มีการพิจารณาถึงแผนการดำเนินการในระยะยาวเกี่ยวกับสถานประกอบการของบริษัท โดยเมื่อหมดสัญญาเช่าดังกล่าวแล้ว บริษัทอาจพิจารณาขอต่อสัญญาหรือพิจารณาย้ายสถานที่เพื่อรองรับการขยายกิจการของบริษัทต่อไป โดยปัจจุบันบริษัทได้มีการทำสัญญาซื้อที่ดินกับบริษัท สยามเคมีคอล อินดัสตรี จำกัด เพื่อเตรียมสถานที่ไว้รองรับการย้ายสถานประกอบการผลิตในอนาคตเรียบร้อยแล้ว (รายละเอียดในหัวข้อ 6 โครงการในอนาคต)

➤ **เปิดเผยเพิ่มเติมเกี่ยวกับอายุสัญญาเช่าอาคารเพื่อความชัดเจน ในเรื่องความเสี่ยงจากการไม่ได้รับการต่อสัญญาเช่าพื้นที่อาคารและโรงงาน**

1.3 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบ

ในปี 2551- ปี 2553 บริษัทและบริษัทย่อยมีการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้จัดจำหน่ายรายใหญ่จำนวน 3 ราย ซึ่งแต่ละรายมีมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบอยู่ระหว่างร้อยละ 10 ถึง ร้อยละ 14 ของยอดซื้อวัตถุดิบรวมของบริษัทและบริษัทย่อย ซึ่งการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้จัดจำหน่ายหลักดังกล่าวส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้จัดจำหน่ายดังกล่าวในการจัดหาวัตถุดิบ หากผู้จัดจำหน่ายดังกล่าวไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบได้เพียงพอต่อความต้องการหรือไม่สามารถส่งมอบวัตถุดิบให้แก่บริษัทได้ตามความต้องการใช้ของบริษัทและบริษัทไม่สามารถจัดหาจากแหล่งอื่นได้ทันตามแผนการผลิตและการส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้า อย่างไรก็ดี ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบหลักรายดังกล่าวสามารถจัดหาวัตถุดิบได้ตามคุณภาพและมาตรฐานตรงตามความต้องการของบริษัท และสามารถส่งมอบสินค้าได้

รวดเร็วและทันต่อความต้องการใช้งานของบริษัท อย่างไรก็ตาม มูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้จัดจำหน่ายแต่ละรายนั้นไม่เกินร้อยละ 30 ของยอดสั่งซื้อวัตถุดิบรวมของบริษัทและบริษัทย่อย

ในส่วนของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบสำหรับงวด 9 เดือน ในปี 2553 นั้นบริษัทไม่มีการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้จัดจำหน่ายรายใดรายหนึ่งเกินกว่าร้อยละ 10 ของยอดสั่งซื้อวัตถุดิบรวมของบริษัทและบริษัทย่อย ดังนั้นจะเห็นว่าบริษัทไม่มีการพึ่งพิงผู้จัดจำหน่ายรายใดรายหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญ

1.4 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย

มาตรการการเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศ(FTA)

ปัจจุบันประเทศไทยมีข้อตกลงการเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศ(FTA) แบบทวิภาคี ในกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกซึ่งรวมถึงเม็ดพลาสติกด้วย กับ 3 ประเทศคือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งประเทศไทยได้ตกลงที่จะทยอยลดอัตราภาษีนำเข้าให้เหลือร้อยละ 0 ภายในในปี 2553 ให้กับประเทศคู่เจรจาดังกล่าว ดังนั้นภายหลังจากการลดอัตราภาษีนำเข้าโดยสมบูรณ์ อาจส่งผลให้มีสินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกและเม็ดพลาสติกจากกลุ่มประเทศดังกล่าวจะเข้ามาขายในประเทศไทยมากขึ้น ส่งผลให้มีการแข่งขันในอุตสาหกรรมพลาสติกในประเทศไทยเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาประเทศไทยนิวซีแลนด์กับออสเตรเลียมิได้เป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์หรือเม็ดพลาสติกเข้ามาในประเทศไทยซึ่งมีมูลค่าสูงอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างไรก็ตาม สำหรับการแข่งขันจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้น ผู้บริหารของบริษัทเชื่อมั่นว่า เนื่องจากในผลิตภัณฑ์มาสเตอร์แบตช์นั้นเป็นสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะในแต่ละคำสั่งซื้อ การวิจัยและพัฒนาสินค้าร่วมกันนับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้สามารถผลิตสินค้าได้ตรงตามความต้องการของลูกค้า ซึ่งโดยทั่วไปอาจใช้เวลาในการทดสอบและพัฒนาสินค้าตั้งแต่ 1 สัปดาห์ – 1 เดือนสำหรับแต่ละคำสั่งซื้อ ดังนั้น บริษัทจึงมีความได้เปรียบคู่แข่งจากต่างประเทศเนื่องจากสามารถตอบสนองต่อข้อกำหนดของลูกค้าและให้บริการได้รวดเร็วกว่า อีกทั้งบริษัทยังมีความได้เปรียบในเรื่องของการให้บริการหลังการขาย ซึ่งบริษัทที่ทีมงานผู้เชี่ยวชาญที่พร้อมให้คำปรึกษาแนะนำแก่ลูกค้าของบริษัทเมื่อประสบปัญหาในการนำสินค้าไปใช้ในการผลิตอีกด้วย บริษัทจึงเชื่อมั่นว่าจะไม่ได้รับผลกระทบจากการเข้ามาของคู่แข่งในต่างประเทศแต่อย่างใด

มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti dumping)

มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti dumping) นั้นเป็นมาตรการทางการค้าที่ประเทศผู้นำเข้า นำมาใช้เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในของประเทศตนเองที่ได้รับความเสียหาย หรือมีแนวโน้มที่จะได้รับความเสียหายจากการทุ่มตลาด อันเกิดจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศในราคาไม่เป็นธรรม ซึ่งประเทศไทยได้ถูกมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดจากประเทศสหรัฐอเมริกาในปี 2547 และกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปในปี 2548 โดยสำหรับประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น ปัจจุบันอยู่ในระหว่างการไต่สวนครั้งที่ 5 ส่งผลให้ผู้ส่งออกจากประเทศไทยยังคงต้องถูกเรียกเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 22.02-122.88 ตามการไต่สวนครั้งที่ 4 ต่อไปจนกว่าผลการไต่สวนใหม่จะออกมาบังคับใช้ สำหรับการส่งออกไปยังกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป ประเทศไทยเสียอัตราภาษีร้อยละ 5.10-14.30 ซึ่งเป็นอัตรานับเป็นอัตราที่ต่ำกว่าประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งถูกมาตรการดังกล่าวเช่นเดียวกัน ดังนั้น บริษัทจึงอาจได้รับผลกระทบจากการที่ลูกค้ารายใหญ่ของบริษัทถูกมาตรการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ลูกค้าของบริษัทได้มีการปรับย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ถูกบังคับใช้มาตรการการตอบโต้การทุ่มตลาด เช่น ประเทศเวียดนามและประเทศมาเลเซีย เป็นต้น เพื่อทำการผลิตและส่งออกสินค้าตามปกติ ดังนั้น ผลกระทบจากมาตรการดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อลูกค้าของบริษัทในช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ถุงพลาสติก

ปัจจุบันในบางประเทศได้มีการออกกฎหมายห้ามใช้ถุงพลาสติกบางประเภท เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้มีการออกกฎหมายห้ามการผลิตถุงพลาสติกที่บางกว่า 0.025 มิลลิเมตรและห้ามใช้ถุงดังกล่าวในซูเปอร์มาร์เก็ต และร้านค้าต่างๆ นอกจากนี้ ยังกำหนดให้ผู้ค้าปลีกเรียกเก็บค่าถุงจากลูกค้าที่ต้องการใช้ถุงพลาสติก, ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศสและสาธารณรัฐอิตาลีอยู่ระหว่างการดำเนินการที่จะออกกฎหมายห้ามใช้ถุงที่ไม่สามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นไป ดังนั้น การออกกฎหมายดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณการใช้ถุงพลาสติกในอนาคต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัทในฐานะที่เป็นผู้จำหน่ายวัตถุดิบให้แก่กลุ่มผู้ผลิตถุงพลาสติกได้ อย่างไรก็ตาม กิติ ผู้บริหารของบริษัทประเมินว่า กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ถุงพลาสติกดังกล่าว เป็นเพียงการลดหรือเลิกใช้ถุงพลาสติกบางประเภทซึ่งจะส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนประเภทของการใช้ถุงพลาสติกเท่านั้น ซึ่งในฐานะที่บริษัทเป็นหนึ่งในผู้นำด้านการจัดเตรียมวัตถุดิบให้แก่ผู้ประกอบการแปรรูปผลิตภัณฑ์พลาสติก การเพิ่มข้อกำหนดหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์พลาสติกจึงนับเป็นโอกาสของบริษัทในการที่จะเสนอบริการและเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาสินค้ากับผู้ประกอบการผลิตถุงพลาสติกต่าง ๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของประเทศต่าง ๆ ได้มากขึ้น อาทิ การพัฒนาวัตถุดิบซึ่งทำให้ผลิตถุงพลาสติกที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ หรือการพัฒนาวัตถุดิบเพื่อใช้ผลิตถุงพลาสติกที่สามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ เป็นต้น โดยในปัจจุบัน บริษัทเป็นหนึ่งในสมาชิกผู้จัดตั้งสมาคมพลาสติกชีวภาพไทย ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเทศ

1.5 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

จากการที่บริษัทและบริษัทย่อยมีรายได้ในการจำหน่ายสินค้าส่วนหนึ่งไปยังต่างประเทศ คิดเป็นมูลค่าประมาณ 100 – 130 ล้านบาทต่อปีในช่วงระหว่างปี 2550 - ปัจจุบัน ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยหากอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ มีการแข็งค่าขึ้น อาจส่งผลให้รายได้ของบริษัทที่แปลงค่ากลับมาเป็นเงินสกุลบาทมีมูลค่าลดลง ในขณะที่เดียวกันบริษัทมีการสั่งซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศคิดเป็นมูลค่าประมาณ 60 – 110 ล้านบาทต่อปีในช่วงเวลาเดียวกัน ส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยหากอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ มีการอ่อนค่าลง อาจส่งผลให้บริษัทมีต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน

บริษัทมีรายได้ส่วนหนึ่งจากการส่งสินค้าออกไปขายในต่างประเทศ โดยบริษัทมียอดรายได้จากการส่งออกเท่ากับ 130.20 ล้านบาท และ 95.00 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.58 และร้อยละ 18.04 ของรายได้จากการขายและบริการในปี 2550 และปี 2551 ตามลำดับ สำหรับบริษัทย่อยนั้นมียอดรายได้จากการส่งออกเท่ากับ 3.07 ล้านบาทและ 7.28 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.59 และร้อยละ 7.90 ของรายได้จากการขายและบริการในปี 2550 และปี 2551 ตามลำดับ

สำหรับปี 2552 และงวด 9 เดือน 2553 บริษัทมียอดรายได้จากการส่งออกเท่ากับ 43.98 ล้านบาท และ 27.68 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.86 และร้อยละ 9.57 ของรายได้จากการขายและบริการ สำหรับบริษัทย่อย รายได้จากการส่งออกเท่ากับ 77.38 ล้านบาท และ 60.72 ล้านบาทสำหรับปี 2552 และ สำหรับงวด 9 เดือนปี 2553 หรือคิดเป็น ร้อยละ 40.17 และ 42.88 ของรายได้จากการขายและบริการของบริษัทย่อย เนื่องจากบริษัทมีรายได้จากการส่งออก ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยหากอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ มีการแข็งค่าขึ้น อาจส่งผลให้รายได้ของบริษัทที่แปลงค่ากลับมาเป็นเงินสกุลบาทมีมูลค่าลดลง

บริษัทมีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศบางส่วน โดยบริษัทมีมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศ เท่ากับ 70.08 ล้านบาท และ 110.20 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21.98 และร้อยละ 34.05 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบรวมในปี 2550 และปี 2551 ตามลำดับ และสำหรับปี 2552 และงวด 9 เดือน 2553 บริษัทมีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เท่ากับ 62.00 ล้านบาท และ 63.61 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.49 และร้อยละ 22.30 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบรวม ส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยหากอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ มีการอ่อนค่าลง อาจส่งผลให้บริษัทมีต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้น

➤ **เปิดเผยเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเห็นมูลค่าความเสี่ยงอันอาจเกิดจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น**

อย่างไรก็ดี เนื่องจากบริษัทมีทั้งการนำเข้าและการส่งออกในสกุลเงินต่างประเทศ ส่งผลให้บริษัทสามารถลดความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนได้ โดยผู้บริหารของบริษัทได้มีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนและนำไปใช้ในเป็นข้อมูลในการวางแผนการสั่งซื้อและส่งมอบแก่ต่างประเทศเพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว (Natural Hedge) และมีนโยบายในการลดความเสี่ยงโดยการทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) สำหรับส่วนที่มีได้ป้องกันความเสี่ยงด้วยการวางแผนการสั่งซื้อและส่งมอบ (Natural Hedge) ดังกล่าว โดย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 ที่แสดงในหมายเหตุประกอบงบการเงินนั้น บริษัทมีสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เท่ากับ 1.002 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 0.853 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ โดยอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 เท่ากับ 33.37 บาทต่อเหรียญสหรัฐ ซึ่งถือว่าเป็นการป้องกันความเสี่ยงในลักษณะ Natural Hedge บางส่วน สำหรับ Exposure ที่เหลือนั้นบริษัทได้มีการป้องกันความเสี่ยงไว้โดยการซื้อสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าเท่ากับ 0.050 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยอัตราแลกเปลี่ยนตามสัญญา เท่ากับ 33.50 บาทต่อเหรียญสหรัฐ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณ ร้อยละ 33.56 ของ Exposure ที่เหลือจากการทำ Natural Hedge และ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 บริษัทมีสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เท่ากับ 0.482 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 0.904 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ โดย ณ สิ้นปี 2553 บริษัทไม่มีสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าคงเหลือคงเหลือ

1.6 ความเสี่ยงในเรื่องตลาดรองสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้น่าก่อนที่จะได้รับผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ทั้งนี้บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอแล้วเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2553 ซึ่งบริษัท ฟินเน็กซ์ แอ็ดไวเซอร์ จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอได้ เว้นแต่คุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นให้นักลงทุนรายย่อย ซึ่งขึ้นอยู่กับผลของการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน บริษัทจึงยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรองและอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่ได้คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้